

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamus teemal „Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse Euroopa solidaarsuskorpuse õigusraamistik ning muudetakse määrusi (EL) nr 1288/2013, (EL) nr 1293/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1305/2013, (EL) nr 1306/2013 ja otsust nr 1313/2013/EL“

[COM(2017) 262 final – 2017/0102(COD)]

(2018/C 081/21)

Raportöör: **Pavel TRANTINA (CZ-III)**

Kaasraportöör: **Antonello PEZZINI (IT-I)**

Konsulteerimistaotlus	Euroopa Parlament, 20.6.2017
	Euroopa Liidu Nõukogu, 20.6.2017
Õiguslik alus	Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 165 lõige 4 ja artikli 166 lõige 4
Vastutav sektsioon	tööhõive, sotsiaalküsimuste ja kodakondsuse sektsioon
Vastuvõtmine sektsioonis	27.9.2017
Vastuvõtmine täiskogus	19.10.2017
Täiskogu istungjärk nr	529
Hääletuse tulemus	124/0/1
(poolt/vastu/erapooletuid)	

1. Järeldused ja soovitused

1.1. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee tunneb heameelt Euroopa Komisjoni ettepaneku üle ja tunnistab, et see on hea algus laiemale arutelule, kuid mitmeid aspekte tuleb veel selgitada ja täiustada. Komiteel on hea meel näha, et õiguslikku alusesse lisati mõned nendest esmatähtsatest ülesannetest, mida kodanikuühiskonna organisatsioonid mitmel komisjoni korraldatud sidusrühmadega konsulteerimisel rõhutasid (nt rohkem rahalisi vahendeid, vabatahtlik tegevus kohalikul tasandil, keskendumine ebasoodsas olukorras olevate või erivajadustega noorte juurdepääsu parandamisele, keskendumine töö- ja praktikakohtade kvaliteedi tagamisele, haldusmenetluste lihtsustamine).

1.2. Komitee on seisukohal, et Euroopa solidaarsuskorpuse rahastatavate projektide lisaväärtus peitub nende sõnumis Euroopa solidaarsusest. Võrreldes eelmiste algatustega püütakse Euroopa solidaarsuskorpuse projektides osalejad ja neid võõrustavad kogukonnad muuta täielikult teadlikuks Euroopa kodakondsusest ning anda neile ühte liitu kuulumise tunde. Komitee arvates on väga tähtis Euroopa solidaarsuskorpuse uuenduslik aspekt, mis on seisneb selles, et selle aluseks on Euroopa identiteediga seotud väärtused ning et need väärtused põimitakse projektide väljatöötamisse ja need väljenduvad praktilistes saavutustes. Kõnealused väärtused on selgelt sätestatud ELi lepingus: need on väärtused nagu rahu, inimväärikuse austamine, vabadus, demokraatia, võrdsus, inimõiguste – kaasa arvatud vähemuste hulka kuuluvate isikute õiguste – austamine, sallivus, mittediskrimineerimine, naiste ja meeste võrdõiguslikkus, õigusriik ning sotsiaalse turumajanduse põhimõtete austamine ja rakendamine.

1.3. Komitee tunneb heameelt, et kuulutati välja uus vahend noortesse investeerimiseks, kuid on mures, et see saadi suuresti Euroopa vabatahtliku teenistuse eelarve ümberjaotamise abil programmi „Erasmus+“ arvelt pärast 2018. aastat. Komitee usub, et investeringut Euroopa solidaarsuskorpuse eelarvesse ei tohi teha noortele juba väärtuslikke võimalusi pakkuvate edukate programmide arvelt, eriti programmi „Erasmus+“ arvelt, mis on juba niigi alarahastatud. Komitee palub seega, et programmi investeeritaks rohkem n-ö uut raha.

1.4. Komitee väljendab suurt muret Euroopa solidaarsuskorpuse eesmärkide ühendamise pärast noorte tööhõive poliitikaga. Seetõttu soovib ta uuesti järele mõelda töö- ja praktikakohtadele suunamise lisamise üle programmi. Komitee teeb ettepaneku, et töökohti ja praktikaid käsitlevat osa tuleks pakkuda muude juba olemasolevate ELi programmide kaudu, milles keskendutakse tööhõivele ja praktikatele ning mille solidaarsuse aspekti tuleks edendada. Keskendumine Euroopa solidaarsuskorpuse puhul üksnes vabatahtliku töö valdkonnale tagaks suurema selguse ja fookuse ning aitaks vältida segiajamist muude noortele mõeldud ELi programmidega.

1.5. Komitee on peamiste sidusrühmadega toimunud laiaulatusliku konsulteerimise põhjal koostanud järgmised soovitusel õigusliku aluse esialgse versiooni täiustamiseks (vt üksikasjalikumalt 4. peatükk):

- tuleks muuta vabatahtliku töö ja solidaarsusmeetmete määratlust;
- töö- ja praktikakohti peaks saama pakkuda üksnes mittetulundusühendustes, sihtasutustes ja sotsiaalsetes ettevõtetes;
- veebipõhine registreerimisportaal peab muutuma tõeliselt tõhusaks interaktiivseks haldamisvahendiks;
- noortele, sh ebasoodsas olukorras olevatele noortele tuleks enne töö- või praktikakohale asumist anda rohkem tuge ja ettevalmistust ning noorteorganisatsioone tuleks ettevalmistuse andmises aidata;
- noorteorganisatsioonid ja sotsiaalpartnerid peavad osalema Euroopa solidaarsuskorpuse kaashaldamises;
- vastupidiselt programmi „Erasmus+“ praegusele lähenemisele tuleks parandada juurdepääsetavust, vähendada halduskoormust ja muuta riiklike büroode käsitlust, et need oleksid kasutajasõbralikumad.

Allpool on täpsustatud komitee ettepanekuid ja esitatud muid soovitusi.

2. Komisjoni algatuse kokkuvõte

2.1. Praegu Euroopa solidaarsuskorpuse nime all tuntud algatuse käivitamise kuulutas välja Euroopa Komisjoni president Jean-Claude Juncker 2016. aasta septembris oma kõnes Euroopa Liidu olukorra kohta. Tema sõnul on solidaarsus üks Euroopa Liidu alustala ning ta väljendas soovi kaasata noori rohkem solidaarsusmeetmetesse ja vabatahtlikku tegevusse.

2.2. Euroopa solidaarsuskorpus käivitati ametlikult 7. detsembril 2016 eesmärgiga võtta 2020. aastaks vastu esimesed 100 000 osalejat. Euroopa solidaarsuskorpuse peamine eesmärk on suurendada ühtekuuluvust ja edendada solidaarsust Euroopa ühiskonnas, võimaldades noortel osaleda suures hulgas solidaarsusel põhinevates tegevustes, näiteks aidata toime tulla hädaolukordadega, nagu pagulaskriis, kuid ka anda erakorralist abi (näiteks looduskatastroofide korral).

2.3. Heakskiitmise korral (taas)käivitatakse 1. jaanuaril 2018 Euroopa solidaarsuskorpus eelarvega 341 miljonit eurot, mis jaguneb kolme põhitegevuse vahel:

- solidaarsustegevus, mille abil toetatatakse vabatahtlikku tööd tegevaid noori kuni 12 kuud, praktikakohad keskmiselt 2–6 kuuks ning töökohad kooskõlas asjaomaste riiklike õigusaktidega 2–12 kuuks. Toetatatakse ka vabatahtlike rühmade tööd või praktikat eri riikidest pärit 10–40 noorest vabatahtlikust koosnevates rühmades kahest nädalast kuni kahe kuuni;
- solidaarsusprojektid võimaldavad väikestel, vähemalt viiest registreeritud osalejast koosnevatel rühmadel luua ja viia ellu kohalikul tasandil omaalgatuslikke solidaarsusprojekte, mis kestavad 2–12 kuud;
- võrgustikutegevus võimaldab vahetada häid tavasid registreeritud osalejate ja osalevate organisatsioonide vahel, anda töö- või praktikajärgset toetust ning luua projektides osalenute võrgustikke.

Töö- ja praktikakohad on kättesaadavad noortele vanuses 18–30 aastat. Praegu piirduv programm üksnes 28 ELi liikmesriigiga.

2.4. Programm kestab kolm aastat, 2018. aastast 2020. aastani. 80 % Euroopa solidaarsuskorpuse eelarvest eraldatakse vabatahtlikule tegevusele ja 20 % töökohtadele suunamisele (st töö- ja praktikakohtadele). Programmile eraldatud 341 miljonist eurost ligi 58 % (umbes 197,7 miljonit) tuleb programmist „Erasmus+“. Suur osa sellest rahast tuleb Euroopa vabatahtlikust teenistusest (191 miljonit eurot).

2.5. Registreeritud osalejatel palutakse luua veebiportaalis profiil, kus on näidatud nende eelistused töövaldkonna/töö- ja praktikakoha liigi suhtes, ning nad hakkavad saama töö- või praktikakohtade pakkumisi Euroopa solidaarsuskorpuse kvaliteedimärgisega avalik-õiguslikelt või eraõiguslikelt ettevõtelt või rahvusvahelistelt organisatsioonidelt. Euroopa solidaarsuskorpuse kvaliteedimärgise ja andmebaasile juurdepääsu saamiseks peab organisatsioon läbima akrediteerimisprotsessi (mis on sarnane Euroopa vabatahtliku teenistuse menetlusega) ja tõestama oma vastavust Euroopa solidaarsuskorpuse harta nõuetele⁽¹⁾ (näiteks, et ta tagab muu hulgas oskuste arengu, turvalised ja inimväärsed töötingimused ning asjakohase koolituse).

2.6. Euroopa Komisjon ning Hariduse, Audiovisuaalvaldkonna ja Kultuuri Rakendusamet jälgivad Euroopa solidaarsuskorpuse rakendamist ELi tasandil ning programmi „Erasmus+“ riiklikud bürood jälgivad selle rakendamist riigi tasandil.

2.7. Vabatahtliku tegevuse puhul tasutakse kõigi osalejate elamis- (söök, eluase), sõidu- ja kindlustuskulud ning makstakse neile lisaks umbes 155 eurot kuus. Tööle ja praktikale suunamise puhul nähakse tööleping, palgad ning praktika kirjalik kokkulepe ja tasu ette vastavalt siseriiklikule õigusele. Reisimiseks on kõnealuste töö- ja praktikakohtade puhul ette nähtud rahaline toetus.

2.8. Ebasoodsas olukorras olevate noorte jaoks on ette nähtud rahaline lisatoetus ja mõned võõrustavate organisatsioonide kulud (näiteks haldus-, juhtimis-, toetuskulud) võivad olla samuti kaetud. Töö- või praktikaeelset tuge (nt keeleõpet) pakutakse enamasti veebis, kuid organisatsioonid võivad seda täiendada oma toetusmehhanismidega. Programmi „Erasmus+“ riiklikes büroodes luuakse Euroopa solidaarsuskorpuse ressursikeskused, et pakkuda tuge osalevatele organisatsioonidele.

3. Üldised märkused Euroopa solidaarsuskorpuse kohta

3.1. Komitee tunneb heameelt uue programmi loomise üle, mis keskendub noortele ja eelkõige noorte vabatahtlikule tegevusele, mis ELi praeguses struktuuris puudub. Komitee tunneb samuti heameelt suure hulga erinevate töö- ja praktikakohtade liikide üle, mida Euroopa solidaarsuskorpus pakub, näiteks solidaarsusprojektid kohalikul tasandil, millega taaselustatakse varasemate väga edukate noortealgatuste üks element.

3.2. Komitee loodab, et kõnealuse programmi kaudu saaks ELi tasandil välja töötada laiaulatuslikuma vabatahtliku tegevuse strateegia, mitte üksnes 100 000 programmis osaleva noore jaoks, vaid praegu kogu Euroopas vabatahtlikus tegevuses osaleva ligi 100 miljoni noore ja täiskasvanud ELi kodaniku jaoks. Nagu komitee on juba oma ELi poliitikat ja vabatahtlikku tegevust käsitlevas arvamuses⁽²⁾ rõhutanud, peaksid ELi institutsioonid välja töötama koordineerituma vabatahtliku tegevuse poliitika, mida tuleks tunnustada valdkondadeülese poliitikana ja mida peaks koordineerima Euroopa Komisjoni vastav üksus, mida omakorda toetaksid muude ELi institutsioonide vastavad poliitilised struktuurid. Selles osas sisaldab Euroopa vabatahtliku tegevuse poliitiline tegevuskava mitmeid inspireerivaid ettepanekuid seoses edasise vabatahtliku tegevuse arendamisega ELi ja liikmesriikide tasandil ning seoses sotsiaalpartnerite ja valitsusväliste organisatsioonidega. Euroopa solidaarsuskorpus võiks samuti tugevdada ja edendada riiklikke vabatahtliku tegevuse struktuure ning kõrvaldada arvukad takistused, millega seistakse silmitsi piiriülese vabatahtlikus tegevuses.

3.3. Euroopa solidaarsuskorpus peaks aitama edendada Euroopa sotsiaalseid väärtuseid. Komitee väljendab suurt muret Euroopa solidaarsuskorpuse eesmärkide ühendamise pärast noorte tööhõive poliitikaga. Sellise käsitluse puhul on oht asendada Euroopa noorte tasustatav töö tasustamata tööga. Sellega seoses on komitee mures, et Euroopa solidaarsuskorpuse õiguslikku alust sätestavas dokumendis esitatud mõiste „vabatahtlik töö“ määratlus (tasustamata ja täistööajaga vabatahtlik teenistus, pidevalt toimuv, viis päeva nädalas ja seitse tundi ööpäevas) on väga sarnane töökoha kirjeldusega. Siiski ei ole vabatahtlik töö harilikult täistööajaga töö, vaid vabatahtlik teeb seda oma vabast ajast.

⁽¹⁾ https://europa.eu/youth/solidarity/charter_et.

⁽²⁾ Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee aramus teemal „ELi poliitikat ja vabatahtlikku tegevust käsitlev teatis: piiriülese vabatahtliku tegevuse tunnustamine ja edendamine ELis“ (ELT C 181, 21.6.2012, lk 150).

3.4. Komitee teeb ettepaneku, et töökohti ja praktikaid käsitlevat osa tuleks pakkuda muude juba olemasolevate ELi programmide kaudu, mis keskenduvad tööhõivele ja praktikatele ning mille solidaarsuse aspekti tuleks edendada. Keskendumine Euroopa solidaarsuskorpuse puhul üksnes vabatahtliku töö valdkonnale tagaks suurema selguse ja fookuse ning aitaks vältida segiajamist muude noorte jaoks kättesaadavate ELi programmidega.

3.5. Juhul kui töö- ja praktikapakkumised jäetakse Euroopa solidaarsuskorpusele ikkagi alles, soovib komitee, et järgitaks kvaliteedistandardeid (Euroopa ametipraktika ja õpipoisiõppe kvaliteediharta ja tulevane õpipoisiõppe edendamise meetmete raamistik, milles Euroopa sotsiaalpartnerid on ühiselt kokku leppinud) ning et tasu oleks täielikult kooskõlas palku ja/või kohaldatavaid kollektiivlepinguid käsitlevate siseriiklike õigusaktidega. Samas peaks töö- ja praktikakohti saama pakkuda üksnes mittetulundusühendustes, sihtasutustes ja sotsiaalses ettevõttes. Ühtlasi oleks vaja pakkuda õpipoistele ja praktikantidele juhendamist, tervise- ja sotsiaalkindlustust hõlmavaid lepinguid ning selgeid eesmärgi hariduse ja koolituse valdkonnas.

3.6. Euroopa solidaarsuskorpuse rakendamist tuleks jälgida noorteorganisatsioonide ja sotsiaalpartnerite osalusel, kellest mõlemal peaks olema oluline roll tagamisel, et vabatahtlikul tegevusel ja mis tahes tööle suunamisel tehakse selget vahet.

3.7. Komitee on veendunud, et Euroopa solidaarsuskorpust tuleks täielikult rakendada programmi „Erasmus+“ raames, selle asemel et luua täiesti uus programm, mida hallatakse programmi „Erasmus+“ struktuuride kaudu. See võib aidata ka viia Euroopa vabatahtliku teenistuse ülejäänud osa tingimused täielikult kooskõlla Euroopa solidaarsuskorpusega. Peale selle aitaks see vältida programmi ohtu sattumist pärast 2020. aastat. Igal juhul on aga vajalik täiendav rahastamine ja toetus.

3.8. Minevikus saadud kogemuste valguses peab komitee oluliseks järgmist:

- tagada, et kõik kasumit mittetaotlevaid solidaarsustegevusi toetavad algatused vastavad sihtkogukonna tegelikele selgelt määratletud vajadustele;
- vältida dubleerimist, bürokraatiat ja takistuste loomist hästi toimivatele süsteemidele, nagu Euroopa vabatahtlik teenistus;
- eelistada kohalike kogukondade vajadustega sobivaid rohujuure tasandi algatusi riikidevahelistele algatustele, mis vajavad rohkem ettevalmistamist ja koolitust ning rohkem aega sisseseadmiseks;
- kaaluda vanuse alampiiri vähendamist 16 aastani kõnealustes algatustes ja samuti teistes tegevustes osalejate jaoks;
- kiita heaks vabatahtlikud tegevused üksnes juhul, kui need vastavad Euroopa vabatahtliku tegevuse poliitilises tegevuskavas ning vabatahtlike õiguste ja kohustuste Euroopa hartas sätestatud kvaliteedikriteeriumidele;
- väljastada tegevuste lõpuleviimisel sertifikaate, nagu on öeldud 20. detsembri 2012. aasta soovitusel mitteformaalse ja informaalse õppe valideerimise kohta, et edendada tööalast konkurentsivõimet;
- pakkuda organisatsioonidele ja üksikisikutele abimeetmeid, et nad saaksid arendada oma suutlikkust korraldada vabatahtlikku tegevust;
- kindlustada Euroopa solidaarsuskorpuse kaudu paindlikkus, pakkudes osalise tööajaga tegevusi, et puudega või vähemate reisimisvõimalustega vabatahtlikud saaksid osaleda kohalikes projektides;
- teha kindlaks võimalikke sünergiaid Euroopa solidaarsuskorpuse projektide ja kohalike/riiklike programmide vahel;
- kaasata programmi ettevalmistamisse, läbiviimisesse ja hindamisse peamised sidusrühmad;
- hõlbustada programmile juurdepääsu tervislikult ja sotsiaalselt ebasoodsas olukorras olevatele inimestele (k. a lastekodudest lahkuvad noored, kaugetes piirkondades elavad noored jne);
- pöörata erilist tähelepanu ohutusstandarditele otsest lastega töötamist hõlmavate programmide puhul;

- tagada programmidele laialdane ja tõhus toetus, et nad jõuaksid ka nendeni, kes muidu ise ei oleks neid enda jaoks välja valinud.

4. Konkreetsete märkused Euroopa solidaarsuskorpuse kohta

4.1. Vabatahtliku töö ja solidaarsusmeetmete määratlus

Vabatahtliku töö määratlus on kõnealuses dokumendi versioonis piirav ega kajasta vabatahtliku töö eri liike Euroopas. Praegu on vabatahtlik töö määratletud kui „kuni kaksteist kuud kestev tasustamata ja täistööajaga [st viis päeva nädalas ja seitse tundi ööpäevas pidevalt toimuv] vabatahtlik teenistus“. Üks viis seda probleemi lahendada võiks olla kasutada sõna „vabatahtlik“, et kirjeldada kõiki tegevusi, kus noored tegutsevad vabatahtlikult (näiteks vabatahtlik tegevus, vabatahtlik tegevus rühmas või vabatahtlikud vaba aja algatused).

Sama hägus ja väga laiaulatuslik on ka solidaarsusmeetmete määratlus, mis tekitab küsimusi seoses sellega, mis liiki projekte hakatakse Euroopa solidaarsuskorpuse raames vastu võtma.

4.2. Töö- ja praktikakohtade pakkumine

Kõnealuses ettepanekus ei eristata formaalselt vabatahtlikku tegevust ja tööle või praktikale suunamist, mis loob tarbetut segadust kahe selgelt erineva tegevuse, st vabatahtliku tegevuse ja töö vahel. Kuna igat liiki tegevusele ja kõikidele osalevatele organisatsioonidele kehtivad samad kvaliteedikriteeriumid, tekitab pakkumiste kvaliteedi tagamine kahtlusi, kuna mittetulundusühingute, kodanikuühiskonna organisatsioonide ning muude avaliku ja erasektori organisatsioonide akrediteerimiseks kasutatakse samu kriteeriume. Sellest tulenevalt on komitee veendunud, et töö- ja praktikakohti peaks saama pakkuda üksnes mittetulundusühendustes, sihtasutustes ja sotsiaalsetes ettevõtetes.

4.3. Euroopa solidaarsuskorpuse mõju programmile „Erasmus+“

Komitee tunneb heameelt, et kuulutati välja uus vahend noortesse investeerimiseks, kuid on mures, et see saadi suuresti Euroopa vabatahtliku teenistuse eelarve ümberjaotamise abil programmi „Erasmus+“ arvelt pärast 2018. aastat. See paneb komiteed küsima, mis on komisjoni prioriteedid ajal, kui taotlejate edukus programmi „Erasmus+“ praeguse noori käsitleva peatüki muudes osades väheneb kiiresti ja paljud kvaliteetsed programmid on endiselt rahastamata (nagu avastati ka komitee teabearuandes programmi „Erasmus+“ kohta)⁽³⁾. Komitee usub, et investeringut Euroopa solidaarsuskorpuse eelarvesse ei tohi teha noortele juba väärtuslikke võimalusi pakkuvate programmide arvelt, eriti programmi „Erasmus+“ arvelt, mis on juba niigi alarahastatud. Lisaks võib olla kaalul programmi „Erasmus+“ tulevik koos selle formaalset ja mitteformaalset haridust ühendava laiaulatusliku elukestva õppe mõõtmega.

4.4. Veebipõhine registreerimisportaal kui tõeliselt tõhus interaktiivne haldamisvahend

Komitee usub, et veebipõhine registreerimisportaal võib lihtsustada menetlusi ja muuta Euroopa solidaarsuskorpuse kättesaadavaks suuremale hulgale noortele. Siiski ei ole liiga suur portaalist sõltumine registreerimisel, osalejate valimisel ja töö- või praktikaelse toetuse pakkumisel piisav, et tagada valikumenetluse ja järeelmeetmete kvaliteet ja õiglus. Valikumenetluse passiivne olemus (st osalejad peavad ootama, kuni akrediteeritud organisatsioonid nendega ühendust võtavad) pärsib osalejate aktiivsust, loob osalejate ja võõrustavate organisatsioonide vahel tasakaalustamata suhte ning võib tekitada rahulolematust Euroopa solidaarsuskorpuse programmiga.

Komitee soovib seetõttu portaali oluliselt muuta nii, et see oleks interaktiivne mõlema osapoolle jaoks ja võimaldaks toetada haldamise lihtsustamist kogu projekti kestuse ajal – alates huvi algsest registreerimisest, võõrustavate organisatsioonide otsimise, taotlemise, valiku tegemise, ettevalmistamise, elluviimise ja hindamiseni ning isegi kuni programmis osalenute jaoks võrgustiku loomise võimaluste pakkumiseni. Mingeid andmeid ei peaks olema vaja sisestada kaks korda.

Tuleb tagada võrdsed võimalused kõigile, sh neile, kellel puudub hõlbus juurdepääs internetile. Nende jaoks peavad olema loodud tugiteenused mujal kui veebis.

⁽³⁾ SOC/552 „Erasmus+ vahehindamine“, vastu võetud 31. mail 2017.

4.5. Töö- või praktikaeelne ettevalmistamine, k.a. ebasoodsa taustaga noorte toetamine

Eduka kogemuse tagamiseks ei piisa üksnes internetikoolituste pakkumisest enne töö- või praktikakohale asumist. Komitee usub, et noortele, sh mis tahes ebasoodsas olukorras noortele tuleks enne töö- või praktikakohale asumist pakkuda rohkem tuge ja ettevalmistust, ning et noorteorganisatsioonid suudavad tänu oma oskusteabele tegutseda toetava organisatsioonina programmi kõikides etappides ning et neile tuleks pakkuda selleks asjakohaseid stiimuleid.

4.6. Noorteorganisatsioonide ja sotsiaalpartnerite kaasamine Euroopa solidaarsuskorpuse kaashaldamisse

Tagamaks, et programmi saadaks edu, tuleb selle kujundamisse täiesti algusest peale kaasata peamised sidusrühmad. Praeguse ettepaneku kohaselt ei kaasata Euroopa solidaarsuskorpuse rakendamisse, kaashaldamisse ja järelevalvesse noorteorganisatsioone ega muid vabatahtlikke organisatsioone või sotsiaalpartnereid. Ettepanekus seatakse programmi haldamisel esikohale programmi „Erasmus+“ riiklikud bürood, kusjuures haldusstruktuur on väga sarnane Euroopa vabatahtliku teenistuse programmile. Eelarve jaotamine peamiste tegevuste vahel otsustatakse samuti komisjoni iga-aastaste tööprogrammide alusel vastavalt nende oma kriteeriumidele. Komitee usub endiselt, et algatuse planeerimise, rakendamise ja järelevalve käigus tuleks nõuanderühmade ning muude formaalsete ja mitteformaalsete vahendite kaudu korrapäraselt konsulteerida noorteorganisatsioonide ja muude kodanikuühiskonna organisatsioonide, sh sotsiaalpartneritega. Noori tuleks rohkem kaasata ka järelevalve- ja hindamisprotsessi, näiteks vahendi abil, millega nad saavad oma kogemust hinnata kõigil tasanditel (EL, üleriigiline, kohalik).

4.7. Juurdepääsetavus, halduskoormus ja riiklikud bürood

Nagu komitee juhtis tähelepanu oma teabearuandes Erasmus+ vahehindamise kohta,⁽⁴⁾ on „programmis „Erasmus+“ osalemise taotlemine ja selles osalemine endiselt väljakutseks vabatahtlikkusele põhinevatele organisatsioonidele, kes ei ole täielikult elukutselised. Asjaomase töö kogumaht ei pruugi alati olla liiga suur, kuid piiratud inim- ja rahalised ressursid viivad selleni, et need organisatsioonid ei üritagi või otsivad vähem koormavaid alternatiivseid lähenemisi. Seega on väga oluline, et riiklikud bürood muudaksid oma lähenemist võimalikult kasutajasõbralikul viisil, et meelitada ligi ja toetada võimalikke Euroopa solidaarsuskorpuse taotlejaid ja võimalikke võõrustavaid organisatsioone nende jõupingutustes. Vähem formaalseid kontrole ja rohkem mitteformaalset juhendamist aitaks programmi edukaks muutmisele oluliselt kaasa. Riiklikele büroodele tuleb selleks pakkuda asjakohast tuge ja eraldada täiendavaid rahalisi vahendeid töötajate jaoks, kes abistavad taotlejaid.

4.8. Muud küsimused, mida kaaluda

- a) Kuidas me suudame tagada, et algatust käsitlev teave jõuaks kõikide noorte inimesteni, kõikide piirkondade ja kõikide organisatsioonideni, eriti haavatavamas olukorras olejateni, et leida uusi osalejaid? Või kas see on teatud liiki kinnine klubi väheste õnnelike jaoks?
- b) Kuidas me suudame tagada, et vähemate võimalustega noored saavad tõesti programmile juurdepääsu? On väga oluline pakkuda rahalist toetust programmi kaasatud organisatsioonidele suunatud teavitustegevusele. Toetavate organisatsioonide roll on väga tähtis, et säilitada teavitustegevus ja toetada hilisemat osalemist. Programm peaks samuti edendama noorte ergutamist ühiskondlikule tegevusele ka väljaspool Euroopa solidaarsuskorpuse tegevuse raame.
- c) On vaja tagada programmi kvaliteet osalejate jaoks, ent kuidas saab tagada solidaarsuse kvaliteeti (konkreetsete projektide tulemused)?
- d) Kas Euroopa solidaarsuskorpus tuleks lõimida muude Euroopa programmidega? Programmi „Erasmus+“ üliõpilaste liikuvuse programmidesse võiks lisada kohaliku vabatahtliku tegevuse mõõtme, mille võib siduda Euroopa solidaarsuskorpusega.
- e) Milliseid objektiivseid kriteeriume kasutab komisjon, et kohandada igal aastal konkreetsete tegevuste jaoks olemasolevat eelarvet? Kohandamine vastavalt iga tegevuse nõudluse tasemele aitaks ühelt poolt vältida survet mõnele tegevusele ning teiselt poolt ennetada noorte ja osalevate organisatsioonide lahkumist programmist.

⁽⁴⁾ SOC/552 „Erasmus+ vahehindamine“: tehnilise lisa viimane lõik jaotises „Has the administrative burden of managing Erasmus+ projects in your field of work been reduced?“ (Kas programmi „Erasmus+“ projektide halduskoormus on teie töövaldkonnas vähendatud?“) (ainult inglise keeles).

- f) Kuidas me saame tagada, et rahastamistaotlused on vabatahtlike organisatsioonide ja noorte rühmade jaoks piisavalt paindlikud? Kasulik oleks kehtestada lihtsustatud menetlus, mille kohaselt võiks mikrotoetusi (alla 5 000 euro) taotleda kogu aeg ilma kindlaksmääratud tähtaegadeta ja lihtsustatud taotlusvormi kasutades.

Brüssel, 19. oktoober 2017

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee
president
Georges DASSIS
